

afschrift

Vonnis

RECHTBANK OOST-BRABANT

Civiel Recht
Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

zaaknummer / rolnummer: C/01/298604 / HA ZA 15-651

Vonnis van 5 oktober 2016

in de zaak van

RUBEN MELCHIOR WIJNEN,
wonende te Rotterdam,
eiser,
advocaat mr. B.C. Doolaard te Barendrecht,

tegen

WILLEM HERMAN VAN HELVOORT,
wonende te Grave,
gedaagde,
advocaat mr. L.M.P. van Zandvoort te Oss.

Partijen zullen hierna Wijnen en Van Helvoort genoemd worden.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- het tussenvonnissen van 11 november 2015,
  - het proces-verbaal van comparitie van 21 april 2016.

- 1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Van Helvoort heeft Wijnen op 13 februari 2011 in een café te Uden met een bierglas in het gezicht geslagen, waardoor Wijnen letsel heeft opgelopen. Onder meer is zijn rechteroor doorsneden en is de voorhoofdstak van de aangezichtszenuw aangedaan. De mishandeling vond plaats nadat Wijnen een sussende rol had gespeeld bij een aanvaring in het café en nadat hij zich van Van Helvoort had verwijderd.

2.2. Bij vonnis van 2 februari 2012 is Van Helvoort door de strafrechter veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden (waarvan vijf voorwaardelijk) voor het toebrengen van zwaar lichamelijk letsel. Van Helvoort is vrijgesproken van poging tot doodslag. De strafrechter heeft niet kunnen vaststellen dat het bierglas al gebroken was toen Van Helvoort Wijnen daarmee sloeg.

2.3. Wijnen heeft zich als benadeelde partij gevoegd in de strafzaak. De rechtbank overwoog over zijn vordering (prod. 17 Wijnen):

De rechtbank acht toewijsbaar, als rechtstreeks door het bewezen verklaarde feit toegebrachte schade, de volgende onderdelen van de vordering, te weten immateriële schadevergoeding tot een bedrag van € 2.000,- en materiële schadevergoeding tot een bedrag van € 949,94, eerstgenoemd bedrag te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 13 februari 2011 en het tweede bedrag te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf heden, tot de dag der algehele voldoening. Het bedrag van € 949,94 is als volgt samengesteld:

- * reiskosten:
  - ziekenhuis Oss € 89,91 (14 x 33,8 kilometer à 0,19 eurocent per kilometer)
  - ziekenhuis Groningen € 84,75 (446 kilometer vanaf Uden à 0,19 eurocent per kilometer);
- * verbandmateriaal € 47,42;
- * eigen risico € 127,86;
- * kleding/schoeisel € 600,-, waarbij de rechtbank een aftrek "nieuw voor oud" toepast.

De rechtbank zal benadeelde voor het overige in zijn vordering terzake immateriële schadevergoeding niet ontvankelijk verklaren aangezien er nog geen sprake is van een medische eindtoestand [...].

De overige onderdelen van de vordering terzake materiële schadevergoeding zal de rechtbank als onvoldoende onderbouwd en gemotiveerd weerlegd door de verdediging afwijzen. Meer in het bijzonder overweegt de rechtbank dat van de opgevoerde kosten terzake van vervoer vanuit Luxemburg en overnachting te Groningen onvoldoende is gebleken dat deze kosten in redelijkheid zijn gemaakt.

Voorts zal de rechtbank geen kosten aan rechtsbijstand toewijzen. Uitgangpunt bij het vaststellen van een bedrag aan salaris voor de gemachtigde is het liquidatietarief zoals dat gehanteerd door de sectoren kanton van de rechtbanken. Volgens dit tarief wordt een salaris gerekend voor het opstellen van het processtuk en voor het bijwonen van de zitting. In het onderhavige geval blijkt niet dat het formulier benadeelde partij door een raadsman is opgesteld en voorts heeft benadeelde zich op de zitting niet door een raadsman laten bijstaan. Er kan daarom geen sprake zijn van een vergoeding van kosten van rechtsbijstand. De rechtbank zal verdachte dan ook veroordelen in de kosten van de benadeelde partij, welke tot op heden worden begroot op nihil. Wel zal verdachte worden veroordeeld in de verder ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog te maken kosten.

2.4. Bij civiel vonnis van 6 juni 2012 (prod. 4 Wijnen) is voor recht verklaard dat Van Helvoort Wijnen op 13 februari 2011 ernstig heeft mishandeld en zodoende onrechtmatig heeft gehandeld jegens Wijnen. Van Helvoort is veroordeeld tot algehele vergoeding aan Wijnen van de door Wijnen als gevolg van die mishandeling geleden schade, nader op te maken bij staat en te vermeerderen met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW daarover vanaf de vijftiende dag na 6 juni 2012 tot de dag van algehele voldoening. Ook is Wijnen in de proceskosten veroordeeld.

---

3. Het geschil

3.1. Wijnen vordert – samengevat – veroordeling van Van Helvoort tot betaling van in oorsprong € 83.814,70, vermeerderd met rente en kosten. Ter zitting heeft Wijnen zijn eis (zij het ongespecificeerd) verminderd. De rechtbank komt daar in het navolgende op terug.

3.2. Wijnen vordert € 25.000,00 aan medische kosten. Hij stelt daartoe (onder verwijzing naar medische rapportage van de behandelend chirurg en van het NFI in de strafzaak tegen Van Helvoort) dat in verband met de beschadigde aangezichtsenuw op termijn plastische chirurgie nodig zal zijn. De deskundige van het NFI heeft gerapporteerd dat genezing van de gekliefde aangezichtsenuw waarschijnlijk niet volledig zal optreden en dat daarvan spier- en uitvalsverschijnselen in het aangezicht het gevolg kunnen zijn. Dit zal volgens hem reden kunnen zijn voor chirurgisch ingrijpen om bijvoorbeeld een goede oogsluiting te kunnen bewerkstelligen. De behandelend chirurg heeft verklaard dat de functie van één van de takken van de aangezichtsenuw weg is en dit nooit volledig zal herstellen omdat een motorische zenuwbaan is doorgesneden. Volgens Wijnen heeft zijn behandelend chirurg hem gezegd dat hij op den duur (na veroudering van 10-15 jaar) een hangend ooglid kan krijgen waardoor de gezichtsuitdrukking ernstig verandert. Wijnen voert aan dat uit het voorgaande blijkt dat de verwachting is dat hij op termijn plastische chirurgie zal moeten ondergaan onder meer om een goede oogsluiting te bewerkstelligen. Volgens Wijnen is de Cleveland Clinic in Ohio in de Verenigde Staten gespecialiseerd in dergelijke behandelingen. De kosten – waarvan onzeker is of een verzekeraar die zal vergoeden – begroot Wijnen op € 25.000,00. Daarin zijn ook de kosten van verblijf en de reis begrepen en de gederfde inkomsten tijdens de revalidatieperiode, volgens Wijnen.

3.3. Wijnen vordert € 25.000,00 aan immateriële schade. Hij wijst op de ernst van het letsel in en aan zijn aangezicht en naar de omstandigheden waaronder dit (onverhoeds en opzettelijk) is toegebracht. Wijnen heeft een operatieve ingreep moeten ondergaan, waaraan hij een blijvend litteken heeft overgehouden en heeft in de maanden na de mishandeling veel hoofd-, kaak- en wondpijn gehad. Zoals hiervoor aan de orde is gesteld, zal de aangezichtsenuw niet (volledig) herstellen en wachten hem op den duur nog ontsierende gevolgen aan zijn gezicht, waarvoor een operatie nodig zal zijn. Wijnen heeft psychische schade opgelopen, die zich onder meer uit in angstaanvallen, slecht slapen en zich onveilig voelen. Het door de strafrechter toegewezen bedrag van € 2.000,00 dient als voorschot op de gevorderde immateriële schade daarvan afgetrokken te worden, zodat een vordering van € 23.000,00 resteert, aldus Wijnen.

3.4. Wijnen vordert € 31.942,97 aan kosten raadslieden en beslagkosten. Het gaat hier volgens Wijnen om daadwerkelijk gemaakte redelijke kosten in het kader van de strafrechtelijke procedure, de aansprakelijkheidsprocedure en conservatoire beslagleggingen. Ter zitting heeft Wijnen zijn eis verminderd met de kosten van raadslieden die verband houden met rechtbijstand aan zijn vader, die weliswaar samenhangen met de mishandeling, maar die niet schade van hemzelf zijn. Hij schat deze kosten ter zitting op circa € 10.000,00.

3.5. Wijnen vordert € 1.107,31 aan “overige kosten / materiële schade”; schade aan kleding, reiskosten en ziektekosten. Ook vordert Wijnen vergoeding van een factuur van € 297,50 in verband met een vergeefse beslagpoging op de auto van Van Helvoort (kosten takelbedrijf). Bovendien is Van Helvoort veroordeeld tot betaling van de proceskosten van

---

de civiele procedure van € 809,81, maar dat bedrag is nog niet voldaan. Wijnen breng het via de Voorschotregeling Slachtoffers ontvangen bedrag van € 949,94 in mindering op deze vordering.

3.6. Wijnen vordert (als P.M. posten) nog te maken (advocaat)kosten en wettelijke rente.

3.7. Van Helvoort voert verweer en wel als volgt.

De toekomstige medische kosten zijn onvoldoende onderbouwd met de medische gegevens uit 2011 en actuele informatie over de medische toestand ontbreekt.

Wijnen heeft slechts matig letsel gehad, zodat met een immateriële schadevergoeding van € 2.000,00 zoals door de strafrechter uitgesproken kan worden volstaan. De gestelde psychische schade is niet onderbouwd.

De buitengerechtelijke advocaatkosten zijn onvoldoende onderbouwd. Van Helvoort kan uit de overgelegde stukken niet opmaken waaraan de werkzaamheden zijn besteed en of dit kosten zijn ter vaststelling van schade en aansprakelijkheid. Gelet op de hoogte kunnen zij de dubbele redelijkheidstoets niet doorstaan. Hoe dan ook zijn zij grotendeels niet toewijsbaar omdat het tevens gaat om proceskosten uit eerdere procedures die conform het liquidatietarief zijn begroot. De strafrechter heeft al beslist over de kosten van rechtsbijstand in verband met de strafzaak en deze kosten kunnen daarom in deze procedure niet alsnog worden toegewezen.

De strafrechter heeft ook al beslist over de materiële schade, die daarmee is afgedaan.

De beslagkosten zijn niet toewijsbaar omdat de auto niet daadwerkelijk in beslag is genomen.

Toewijzing van wettelijke rente over nog niet geleden schade is niet mogelijk en Wijnen heeft lang gewacht met het instellen van deze schadestaatprocedure, zodat de gevorderde wettelijke rente moet worden afgewezen.

3.8. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

Medische kosten

4.1. De rechtbank kan – op grond van artikel 6:105 lid 1 BW – ook toekomstige schade bij voorbaat begroten en de aansprakelijke partij veroordelen tot betaling daarvan. De rechtbank beschikt evenwel tot dusver over onvoldoende informatie ter zake de gevorderde toekomstige medische schade om nu al tot een begroting te kunnen komen. Op basis van de in het geding gebrachte verklaringen van de deskundige van het NFI en de behandelend chirurg (ook al dateren deze van enige jaren geleden), acht de rechtbank het voldoende aannemelijk dat Wijnen op termijn plastische chirurgie zal moeten ondergaan om de gevolgen van het letsel aan de aangezichtszenew te verminderen. De rechtbank beschikt nog over onvoldoende informatie om te kunnen vaststellen dat een dergelijke operatie noodzakelijk in Cleveland, Ohio zou moeten gebeuren. Wijnen stelt wel dat de operatie niet in Nederland kan plaatsvinden wegens onvoldoende expertise en dat die expertise wel in Cleveland, Ohio aanwezig is, maar heeft dat nog niet onderbouwd. Dat een dergelijke operatie kosten ter hoogte van € 25.000,00 met zich zou brengen, is ook nog niet gebleken. Onderbouwing daarvan ontbreekt. Wijnen zal in de gelegenheid worden gesteld nader te onderbouwen dat de operatie (naar verwachting ook op termijn) niet in Nederland maar slechts in Cleveland, Ohio kan plaatsvinden en welke kosten die operatie met zich zal

---

brenge. Ook in het geval Wijnen zich alsnog op het standpunt zou stellen dat de operatie op den duur wel in Nederland kan plaatsvinden, dient hij een onderbouwing van de daarmee samenhangende, door hem te dragen kosten te overleggen. De procedure zal daartoe naar de rol worden verwezen, zodat Wijnen hierover een akte kan nemen. Van Helvoort zal in de gelegenheid worden gesteld om bij antwoordakte te reageren.

4.2. Over de overige schadeposten overweegt de rechtbank reeds als volgt.

Immateriële schade

4.3. Gegeven de aard en de ernst van het letsel en de omstandigheden waaronder dit is toegebracht, kan worden aangenomen dat Wijnen immateriële schade heeft ondervonden en nog zal ondervinden. Van Helvoort heeft immers in een druk bezocht café de confrontatie gezocht met Wijnen en een derde. Wijnen heeft geprobeerd de situatie te sussen. Zonder aanleiding heeft Van Helvoort Wijnen – terwijl hij wegliep van Van Helvoort – in het gezicht geslagen met een bierglas. Dat is opzettelijk en onverhoeds gebeurd. Het oor van Wijnen is doorgesneden en er is letsel ontstaan aan de voorhoofdstak van de rechter aangezichtszenuw. Chirurgisch ingrijpen was noodzakelijk. Daaraan heeft Wijnen een ontsierend litteken overgehouden. De rechtbank acht – gelet op de ongemotiveerde betwisting door Van Helvoort – voldoende aannemelijk dat Wijnen als gevolg van de aanval pijn heeft geleden, slaapproblemen en angstaanvallen heeft gehad. Gevoelens van onveiligheid zijn voorstelbaar en voldoende aannemelijk. Geheel herstel van de aangezichtszenuw lijkt uitgesloten, zodat Wijnen ook in de toekomst rekening moet houden met het aangezicht ontsierende en beperkende gevolgen daarvan, die op den duur tot operatief ingrijpen aanleiding zullen geven.

4.4. De hiervoor genoemde omstandigheden in aanmerking nemend en acht slaand op de bedragen die door de Nederlandse rechter in vergelijkbare gevallen van mishandeling zijn toegekend, en daarbij tevens betreffend de signalen uit de rechtswetenschap dat de vergoeding voor immateriële schadevergoeding in Nederland ten opzichte van het buitenland de afgelopen decennia uit de pas is gaan lopen en de daarin bepleitte (geleidelijke) verhoging van de smartengeldbedragen, begroot de rechtbank de immateriële schadevergoeding op € 12.000,00. Het reeds toegewezen en betaalde voorschot van € 2.000,00 strekt daarop in mindering. Bij eindvonnis zal dan ook een bedrag van € 10.000,00 worden toegewezen.

Kosten raadslieden en beslagkosten

4.5. In oorsprong vordert Wijnen hiervoor € 31.942,97. Zoals hiervoor reeds opgemerkt heeft Wijnen zijn eis verminderd met de kosten van rechtsbijstand van zijn vader, zijnde de facturen van mr. Van den Biezen. Dat betreft drie facturen (€2.238,50, € 2.238,50 en €4.924,70) van in totaal € 9.401,70, zodat de vordering thans bedraagt: € 22.541,27. Deze schadepost is niet gespecificeerd. Wijnen volstaat met het overleggen van een aantal facturen van diverse advocaten, waarvan niet duidelijk is waarop de werkzaamheden zien. De rechtbank begrijpt dat Wijnen stelt dat hij kosten heeft moeten maken in verband met de strafprocedure tegen Van Helvoort, met het bevorderen van de tenuitvoerlegging van de straf die aan Van Helvoort was opgelegd, en met (overige) werkzaamheden samenhangend met het vaststellen van schade en aansprakelijkheid, waaronder de aansprakelijkheidsprocedure en het zoeken van verhaal.

4.6. Wat betreft de kosten rondom de strafprocedure tegen Van Helvoort overweegt de rechtbank als volgt. Terecht wijst Van Helvoort erop dat de strafrechter de kosten van rechtsbijstand van de strafzaak heeft begroot op nihil. De rechtbank constateert dat de strafrechter daarbij alleen het oog heeft gehad op de werkelijke proceskosten en deze heeft begroot op nihil nu niet is gebleken dat het formulier benadeelde partij door een raadsman is opgesteld en er ook geen raadsman ten behoeve van Wijnen ter zitting aanwezig was. Dat laat onverlet dat Wijnen (buitengerechtelijke) kosten heeft gemaakt die in deze procedure voor vergoeding in aanmerking komen. Wijnen heeft een raadsman ingeschakeld (zo blijkt genoegzaam uit de door hem overgelegde stukken) die het verloop van de strafprocedure tegen Van Helvoort heeft gevolgd en heeft trachten te beïnvloeden. De daarmee samenhangende kosten zijn te beschouwen als kosten ter vaststelling van aansprakelijkheid, gelet op de bewijskracht van het strafrechtelijk vonnis in een civiele procedure. Deze werkzaamheden en daarmee samenhangende kosten zijn niet gespecificeerd. De rechtbank zal deze schatten als na te melden.

4.7. De kosten samenhangend met de tenuitvoerlegging van het strafvonnis tegen Van Helvoort komen niet voor vergoeding in aanmerking. Hoewel invoelbaar is dat Wijnen er behoefte aan had dat Van Helvoort zijn straf zou ondergaan en niet zou kunnen ontlopen, moet de rechtbank vaststellen dat dit geen kosten zijn ter vaststelling van aansprakelijkheid en schade, zoals art. 6:96 BW wel vereist. Dat geldt ook voor de aanvraag van het faillissement van Van Helvoort.

4.8. Ook de kosten samenhangend met de civiele aansprakelijkheidsprocedure betreffen geen buitengerechtelijke kosten in de zin van art. 6:96 BW. Van Helvoort is door de rechtbank veroordeeld tot betaling van proceskosten van die procedure. Die kosten kunnen niet nogmaals in deze procedure gevorderd worden.

4.9. Beslagkosten die in deze procedure worden gevorderd, dienen in het eindvonnis begroot te worden op basis van het liquidatietarief en het geheven vastrecht. Voor kosten van tenuitvoerlegging van het eerdere vonnis (nakosten) geeft dat eerdere vonnis al een titel. Zij kunnen niet (nogmaals) in deze procedure gevorderd worden.

4.10. De rechtbank begrijpt dat Wijnen kosten heeft gemaakt om de verblijfplaats van Van Helvoort (die zich had uitgeschreven uit de GBA) te achterhalen, alsmede te achterhalen of hij inkomen had. Dat betreffen wel kosten die naar het oordeel van de rechtbank ex art. 6:96 BW voor vergoeding in aanmerking komen. Ook deze werkzaamheden en daarmee samenhangende kosten zijn niet gespecificeerd. De rechtbank zal ook deze schatten als na te melden.

4.11. Gelet op het bovenstaande en rekening houdend met alle omstandigheden begroot de rechtbank de buitengerechtelijke kosten op € 7.500,00, waaronder begrepen de kosten voor de vergeefs beslagpoging van € 297,50 (kosten takelbedrijf in verband met wegslepen auto). Dit bedrag zal bij eindvonnis worden toegewezen.

Overige kosten / materiële schade

4.12. In de strafzaak is al beslist over de reiskosten en schade aan de kleding. Terecht beroept Van Helvoort zich op het gezag van gewijsde van dat vonnis. Dat er daarnaast ziektekosten zijn geweest, waarop nog niet is beslist, is onvoldoende onderbouwd. Deze posten liggen daarom voor afwijzing gereed. In het gevorderde bedrag is de in de civiele

---

procedure uitgesproken proceskostenveroordeling opgenomen. Zoals hiervoor al is overwogen biedt dat vonnis daarvoor zelf een titel, zodat dat bedrag niet (nogmaals) als schade toewijsbaar is. De kosten van de vergeefse beslagpoging op de auto (kosten takelbedrijf) zijn al begrepen in de toegewezen kosten van rechtsbijstand.

Wettelijke rente

4.13. In de civiele procedure is al beslist over de schadepost wettelijke rente (toegewezen vanaf de vijftiende dag na 6 juni 2012 tot de dag van algehele voldoening). De rechtbank is daaraan in deze schadestaatprocedure in beginsel gebonden. Dat Wijnen lang zou hebben gewacht met het instellen van deze procedure kan geen invloed hebben op de wettelijke rente. Van Helvoort kon en kan immers rekening houden met de schadeclaim.

5. De beslissing

De rechtbank

5.1. bepaalt dat de zaak weer op de rol zal komen van **16 november 2016** voor het nemen van een akte door Wijnen over hetgeen is vermeld onder 4.1, waarna de wederpartij op de rol van zes weken daarna een antwoordakte kan nemen,

5.2. houdt iedere verdere beslissing aan.

Dit vonnis is gewezen door mr. O.R.M. van Dam en in het openbaar uitgesproken op 5 oktober 2016.

w.g. de griffier

w.g. de rechter

Voor afschrift

De griffier van de rechtbank

